

Jazzpospolita – Humanizm (2017)

Written by bluesever

Thursday, 30 May 2019 15:11 -

Jazzpospolita – Humanizm (2017)

1 *Kraina Wewnętrzna* 6:04 2 *Combination (Featuring – Paulina Przybysz)* 4:41 3 *Zmiany* 7:15 4 *Humanizm* 7:42 5 *Pusty Pociąg* 4:32 6 *Pański Paszport To Jakiś Żart* 6:51 7 *Człowiek W Cyberprzestrzeni* 6:41 8 *Zakamarki (Featuring – Novika)* 4:02 9 *Pies* 4:37 10 *Spokój Niepokój* 6:18 11 *Jestem W Pewnym Sensie Turystą* 7:18 Bass Guitar – Stefan Nowakowski Fortepiano – Michał Załęski Guitar – Michał Przerwa-Tetmajer Percussion – Wojtek Oleksiak

In Jazzpospolita's music there is a clash between rock and jazz, power and lyricism. The band's melodic, clear songs were complemented by their energy at concerts even at the start of their career. Improvisation and, with time, more and more melancholy, burst into the orderly structures of their music.

Jazzpospolita was created in 2008 in Warsaw by bass player Stefan Nowakowski and drummer Wojtek Oleksiak. The initial line-up included guitarist Bartek Borowiec and saxophonist Daniel Grzeszykowski, but they were replaced by guitarist Michał Przerwa-Tetmajer and keyboardist Michał Załęski before the band's first EP, *Polished Jazz* (2009), was recorded.

The line-up has remained unchanged until today, and the band decided to rely on authorial compositions, frequently closer to post-rock than jazz. Jazzpospolita has never shunned electronics, guitar effects, and on the other hand, dynamic, regular rhythms. It eagerly invokes emotions and creates moods. Thanks to their versatility, the band has gained many fans outside jazz circles. ---culture.pl

Dla dobrej muzyki upływ czasu ma znaczenie marginalne. Nasza wybitna Jazzpospolita od lat grywa manierą na wskroś indywidulaną i swobodną, czując się równie dobrze w otoczeniu elektrycznym i akustycznym. Muzyczni erudyci hołdują projektom fusion, raz nawiązując do finezji Duke'a Ellingtona, innym razem przypominając muzykę do niemych filmów czy cyrkowych sztuczek. Jednak finał zawsze jest porażającym kolażem współczesnej muzyki – jej szacownej tradycji i wszechobecnej nowoczesności.

Jazzpospolita do każdego kolejnego projektu podchodzi z coraz większym namaszczeniem i nowym filozoficznym przesłaniem. Sesja do „Humanizmu” upłynęła w familijnej atmosferze XIX-wiecznego dworku w Nieborzynie i stanowi budujący przykład kompromisu, który był konieczny, aby nie „przefajnić”. W nowoczesnej, głównonurtowej formie nagrano utwory, które tworzą mądrze zbudowany ciąg, którego wspólnym mianownikiem jest charakterystyczne analogowe brzmienie. Na nim osadzone są, dokładane w sposób niezwykle wyważony, improwizacje. Niejeden zrobiłby z tego dwie płyty, ale znakiem firmowym Jazzpospolitej są właśnie takie koncentraty. Niebagatelną rolę w pielęgnowaniu melancholijnej aury odegrały zaproszone do nagrań wokalistki: Paulina Przybysz w „Combination” i Novika w „Zakamarkach” – marzycielki doceniające subtelną estetykę wysokich lotów. Piosenki zostały osadzone na radiowych rytmach, niemniej w warstwie wokalne i instrumentalnej udało się zachować klimat romantycznych opowiadań. Pojawiły się kolorowe harmonie, miękkie soulowe falowanie, wielogłosowe aranże, w których wykorzystano piękne współbrzmienia strun i klawiszy. Dzięki temu mamy zrelaksowane granie. Jazzpospolita w „piosenkowym” wydaniu sprytnie balansuje na krawędzi wytrawności i nie popada w gładki banał.

Instrumentalny „Humanizm” prowadzi nas w krainę magicznej harmonii i naturalnych dźwięków, gdzie echa nowoczesności akcentowane są jedynie przez syntezator. Partie solowe muzyków nie przytłaczają, a muzyczne pasażerki wabią ciepłymi melodiami. Tylko podziwiać bogate spektrum nastrojów i muzycznej energii emanującej z krążka, na którym post-rock, nu jazz i psychodelia idą ze sobą w parach, trójkątach i drużynowo.

W swojej najnowszej odsłonie fonograficznej Jazzpospolita prezentuje bardzo wartościowy materiał w dojrzałej formie, jest on jednak adresowany, obym się mylił, do raczej wąskiego grona słuchaczy lubiących zamglone klimaty. Superprodukcja dość przewidywalna, zrobiona według najlepszych własnych recept, przeto należy się jej pobłażliwa ocena, niż rzeszom plagiatów. ---Maciek Saskowski, jazzsoul.pl

download (mp3 @320 kbs):

Jazzpospolita – Humanizm (2017)

Written by bluesever

Thursday, 30 May 2019 15:11 -

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [gett](#) [bayfiles](#)

[back](#)